

PIĄTYKROĆ (1) *nm*

o prawdopodobnie jasne (tak w -kroć).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. kroć.

Liczebnik porządkowy przysłówkowy; piąty raz: Ziemia Chánaán ięft iemu [Abrahamowi] obiecána piąty kroć. *BibRadz Gen 17 arg*; [á iż ięłzcze coś niepokornego wymowił [ukarany biciem brat zakonny]: y czwartý/ y piąty y fzołty kroć/ ile kroć mruczał/ dośiecżono mu. *SkarŻyw 937 (Linde s.v. kroć)*].

MN